U Splitu, 24. srpnja 2025. godine
Naš znak: 3359

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Poslovni broj: **P-252/2025**

Tužitelj – Predlagatelj osiguranja: **TIM-PUTEVI d.o.o.**, Grubine, Općina Podbablje, Vukovarska ulica 8, OIB: 39620744214

Tuženik – Protivnik osiguranja: **LUDWIG PFEIFFER ADRIA GmbH, Glavna podružnica za građenje**, Markov put 65, 21 000 Split, OIB: 13302498269, zastupano po opunomoćeniku Borisu Bulju, odvjetniku u Odvjetničkom društvu BULJ & SRDELIĆ d.o.o. sa sjedištem u Splitu, Hrvatske mornarice 1F, OIB: 12772307711,

ODGOVOR NA TUŽBU

Punomoć u spisu
Prilog/A

I. UVODNO

Pred naslovljenim sudom u tijeku je parnični postupak pod uvodno naznačenim poslovnim brojem.

Tuženik je zaprimio poziv naslovljenog suda od 07. srpnja 2025. godine za davanje odgovora na tužbu koja mu je dostavljena zajedno sa prilozima pa na istu daje odgovor na istu kako slijedi.

Tuženik u cijelosti **osporava tužbu i postavljeni tužbeni zahtjev**, poriče osnovu kao i istaknute navode kao činjenično i pravno neutemeljene te zasnovane na činjeničnim i pravnim konstrukcijama koje nemaju uporište u stvarnom stanju i

poslovnom odnosu između stranaka zbog čega se predlaže naslovljenom sudu odbiti tužbu i tužbeni zahtjev uz obvezu tužitelja naknaditi tuženiku prouzročeni trošak parničnog postupka.

Predmet tužbenog zahtjeva predstavlja proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim u odnosu na zahtjeve za naplatu koje je tuženik kao ovrhovoditelj putem FINA-e podnio protiv tužitelja kao ovršenika dana 25. ožujka 2025. godine, i to:

- Zahtjev za naplatu od 25. ožujka 2025. godine, na temelju bjanko zadužnice od 09. rujna 2019. godine potvrđene od strane javnog bilježnika Mate Juroša iz Imotskog, broj: OV-3647/2019, podnesenom za iznos od 51.208,99 EUR sa zateznom kamatom tekućom od 31. siječnja 2025. godine;
- Zahtjev za naplatu od 25. ožujka 2025. godine, na temelju bjanko zadužnice od 09. rujna 2019. godine potvrđene od strane javnog bilježnika Mate Juroša iz Imotskog, broj: OV-3646/2019, podnesenom za iznos od 132.722,81 EUR sa zateznom kamatom tekućom od 31. siječnja 2025. godine
- Zahtjev za naplatu od 25. ožujka 2025. godine, na temelju bjanko zadužnice od 09. rujna 2019. godine potvrđene od strane javnog bilježnika Mate Juroša iz Imotskog, broj: OV-3648/2019, podnesenom za iznos od 132.722,81 EUR sa zateznom kamatom tekućom od 31. siječnja 2025. godine

Tužitelj je zaključkom Općinskog suda u Makarskoj, Stalna služba u Imotskom, posl. broj: Ovr-108/2025, od 02. svibnja 2025. godine upućen na pokretanje ove parnice radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim u smislu članka 210. stavak 2. u svezi s člankom 53. stavak 1. i članka 55. stavak 1. i 2. Ovršnog zakona (dalje u tekstu: OZ).

II. NEUREDNOST TUŽBE

Tužitelj je ovu tužbu pokrenuo po uputi iz zaključka Općinskog suda u Makarskoj, Stalna služba u Imotskom a zbog razloga iz članka 50. stavak 1. točke 7. i 9. OZ-a.

U parničnom postupku radi proglašenje ovrhe (pljenidbe i prijenosa) nedopuštenim tužba se podnosi isključivo zbog razloga na koje je uputio ovršni sud u zaključku, te se ujedno tužba može temeljiti samo na činjenicama koje su bile iznesene u žalbi protiv rješenja o ovrsi odnosno u konkretnom slučaju u prijedlogu radi proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim i prijedlogu za odgodu prijenosa.

Međutim iz tužbe proizlazi kako tužitelj sada izlaže nove činjenice i prilaže nove dokaze koje nije isticao u ovršnom postupku odnosno prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim, a u čemu je tužitelj prekludiran.

Navedeno je vrlo bitno kada se uzme u obzir da je sud nije vezan uz pravnu osnovu tužbenog zahtjeva ali je vezan činjeničnom osnovom te prekoračenjem činjenično osnove, što podrazumijeva i uzimanje u obzir činjenica u čijem isticanju je tužitelj prekludiran, sud prekoračuje tužbeni zahtjev.

Zbog navedenoga se predlaže naslovljenom sudu da u ocjenjivanju osnovanosti tužbenog zahtjeva ne uzme u obzir činjenice i dokaze koje tužitelj nije isticao i prilagao u ovršnom postupku jer u protivnome čini bitnu povredu odredaba parničnog postupka.

III. AKTIVNA LEGITIMACIJA

Kao prvi od razloga za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim, tužitelj ističe kako tuženik nije bio ovlašten za aktiviranje predmetnih zadužnica odnosno osporava aktivnu legitimaciju tuženika kao ovrhovoditelja u postupku izravne naplate, navodeći da je isti pokrenut od neovlaštene osobe i to podružnice trgovačkog društva LUDWIG PFEIFFER ADRIA GmbH, koja kao takva da nema procesnu legitimaciju za pokretanje i vođenje ovršnih postupka.

Međutim, takvi navodi tužitelja su u cijelosti neutemeljeni obzirom da podružnica inozemnog trgovačkog društva sukladno mjerodavnim propisima Republike Hrvatske i stavu recentne sudske prakse ima stranačku sposobnost i aktivnu procesnu legitimaciju za vođenje ovršnih postupaka naplate.

Pri tome se ističe rješenje Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. broj: Pž-4407/2024, od 20. prosinca 2024. godine u kojem je navedeno:

"8. Prema odredbi članka 612. stavka 1. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine" broj: 111/93., 34/99., 121/99., 52/00., 118/03., 107/07., 146/08., 137/09., 152/11., 111/12., 125/11., 68/13., 110/15., 40/19., 34/22., 114/22., 18/23., 130/23. i 136/24.), inozemna trgovačka društva i trgovci pojedinci, pod uvjetima propisanim zakonom, izjednačeni su u poslovanju na području Republike Hrvatske s domaćim osobama, dok je stavkom 2. istog članka propisano da inozemna trgovačka društva i inozemni trgovci pojedinci ne mogu trajno obavljati djelatnosti na području Republike Hrvatske dok tamo ne osnuju podružnicu.

9. U ovom konkretnom slučaju tuženik je označen kao INTEGRAL INŽENJERING A.D. - Podružnica Zabok, Matije Gupca 28, OIB: 83396345605 te za ovaj sud nema dvojbe da je stranka upravo strano trgovačko društvo, koje ima podružnicu u Republici Hrvatskoj pa stoga tuženik ima stranačku sposobnost i može biti stranka u ovom postupku."

DOKAZ:

- Rješenje Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. broj: Pž-4407/2024, od 20. prosinca 2024. godine

Imajući u vidu navedenu odluku VTS-a u korelaciji sa činjeničnim supstratom u ovoj pravnoj stvari jasno se može zaključiti da se radi o identičnoj situaciji.

Naime, u konkretnom slučaju tuženik je na Zahtjevu za naplatu označen kao LUDWIG PFEIFFER ADRIA GmbH, Glavna podružnica za građenje, Markov put 65, 21 000 Split, OIB: 13302498269, te u smislu citirane odredbe nema dvojbe da je tuženik strano trgovačkog društvo koje ima podružnicu u Republici Hrvatskoj slijedom čega ima stranačku sposobnost te aktivnu legitimaciju za vođenje postupaka pa time i ovršnog postupka naplate u ovoj pravnoj stvari.

Posebno se naglašava kako se radi o recentnoj praksi VTS-a iz prosinca 2024. godine, dok tužitelj svoje stajalište temelji na sudskoj praksi koja datira iz davne 2007. godine a općepoznata je činjenica da se sudska praksa s vremenom mijenja te prati razvoj prava i drugih aspekata društva na koje to pravo ima izravan utjecaj.

Osim toga, vrlo je indikativno što tužitelj sada spori aktivnu legitimaciju tuženika dok mu legitimacija i ovlaštenja tuženika nisu bila sporna kada je sa istim sklapao Ugovore o podizvođenju radova, a koji su također sklopljeni od strane podružnice stranog trgovačkog društva, te kada istoj toj podružnici ispostavljao račune i primao plaćanja.

Jednako tako, prema stavu tužitelja tuženik nema stranačku i procesnu sposobnost stoga bi analognim tumačenjem navedenoga proizlazilo da tuženik nema niti sposobnost biti stranka u ovom postupku no unatoč tome tužitelj kao tuženika označava upravo podružnicu a ne trgovačko društvo što samo po sebi dovoljno govori koliko je tužitelj uvjeren u svoju tezu o stranačkoj i procesnoj sposobnosti tuženika.

Uzimajući u obzir navedeno, svi navodi i pokušaji tužitelja kojim nastoji prikazati kako tuženik nije bio aktivno legitimiran ovršnog postupka odnosno da tuženik kao ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti izravnu naplatu (ovrhu) protiv tuženika, u cijelosti su neutemeljeni i promašeni slijedom čega nije niti osnovan opugnacijski razlog za nedopuštenost zapljene i prijenosa sredstava iz članka 50. stavak 1. točka 7. Ovršnog zakona koji se primjenjuje temeljem članka 210. stavak 2. Ovršnog zakona.

IV. POSTOJANJE TRAŽBINE TUŽITELJA

Nadalje, kao drugi razlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopušten tužitelj ističe kako tražbina tuženika ne postoji odnosno da tužitelj nema nikakvih dugovanja prema tuženiku.

Tuženik oštro osporava sve takve navode tužitelja obzirom se radi o neutemeljenim konstrukcijama i makinacijama usmjerenima prema eskiviranju obveza koje tužitelj ima prema tuženiku i za koje je tuženik osnovano pokrenuo zahtjeve za naplatu.

Preciznije govoreći, tuženikova tražbina koja je predmet zapljene u predmetnom postupku proizlazi iz sljedećih računa:

- Račun 58/01/2 od 31. prosinca 2024. godine na iznos od 44.977,50 EUR
- Račun 59/01/2 od 31. prosinca 2024. godine na iznos od 90.861,24 EUR
- Račun 60/01/2 od 31. prosinca 2024. godine na iznos od 3.978,13 EUR
- Račun 61/01/2 od 31. prosinca 2024. godine na iznos od 59.756,45 EUR
- Račun 62/01/2 od 31. prosinca 2024. godine na iznos od 13.929,44 EUR
- Račun 63/01/2 od 31. prosinca 2024. godine na iznos od 70.224,34 EUR
- Račun 64/01/2 od 31. prosinca 2024. godine na iznos od 32.927,51 EUR

DOKAZ: ranije navedeni računi

Navedeni računi povezani su sa poslovnim odnosom između stranaka vezano za projekt IZGRADNJE KANALIZACIJSKE MREŽE C.S., PODMORSKOG ISPUSTA I SANACIJU VODOVODNE MREŽE u Ninu, Privlaki i Vrsima (dalje u tekstu: Projekt NIN-PRIVLAKA-VRSI) te projektom POBOLJŠAVNJA VODNO-KOMUNALNE INFRASTRUKTURE AGLOMERACIJE SINJ – Radovi na vodoopskrbnom sustavu, sustavu odvodnje i rekonstrukcije državne ceste kroz naselje Brnaze – Grupa 1 (dalje u tekstu: Projekt SINJ).

IV.1. PROJEKT NIN-PRIVLAKA-VRSI

Između tuženika kao izvođača i tužitelja kao podizvođača sklopljen je Ugovor o podizvođenju predmet kojeg je izvođenje dijela radova u okviru PROJEKTA IZGRADNJE KANALIZACIJSKE MREŽE, C.S., PODMORSKOG ISPUSTA I SANACIJU VODOVODNE MREŽE – Projekt NIN-PRIVLAKA-VRSI, s ugovornom klauzulom ¨back to back¨ odnosno principom potpunog usvajanja odnosno važnosti Glavnog Ugovora u izvođenju ugovornih obveza, a sastav kojeg Ugovora između ostalog je i Dokumentacija o nabavi, Knjiga 2, evidencijski broj nabave: 09/2018.

DOKAZ:

- Ugovor o podizvođenju radova, dijela radova u okviru PROJEKTA IZGRADNJE KANALIZACIJSKE MREŽE, C.S., PODMORSKOG ISPUSTA I SANACIJU VODOVODNE MREŽE
- Dokumentacija o nabavi, Knjiga 2, evidencijski broj nabave: 09/2018

Temeljem navedenog Ugovora, tužitelj je predao tuženiku bjanko zadužnice koje su predmet zapljene u ovom postupku.

Suprotno navodima iz tužbe, tužitelj nije uredno ispunio sve svoje ugovorne obveze iz navedenog Ugovora o podizvođenju radova zbog čega je tuženik morao samostalno poduzimati radnje kako bi sanirao nastalu štetu i spriječio nastanak daljnje štete na projektu.

IV.1.a. Zbrinjavanje materijala sa gradilišta

Preciznije govoreći, tijekom izvođenja radova na gradilištu Vrsi, tužitelj je materijal iz iskopa deponirao na gradilištu i okolnim nekretninama u privatnom vlasništvu, te je njegova obveza sukladno Glavnom Ugovoru i Ugovoru o podizvođenju radova bila da nakon završetka radova materijal sa gradilišta i privatnih nekretnina brine i odveze na trajni deponij.

Međutim, po završetku izvođenja radova polaganja cjevovoda tužitelj je demobilizirao radne resurse, strojeve, ljudstvo i napustio gradilište te nije zbrinuo navedeni materijal u vidu odvoženja na trajni deponij.

Zbog navedenoga, kako bio spriječio nastanak daljnje štete koje navedena radnja tužitelja ima na cjelokupan projekt i Glavni Ugovor, tuženik je bio primoran samostalno i o svom trošku izvršiti radnje zbrinjavanja navedenog materijala sa gradilišta i nekretnina u privatnom vlasništvu i to u razdoblju od 01. listopada do 31. listopada 2024. godine te 04. studenoga 2024. godine.

Upravo je iz navedenih razloga tuženik izdao tužitelju Račun broj: 58/01/2 na iznos od 44.977,50 EUR pri čemu je u specifikaciji jasno navedeno kako se radi o uslugama odvoza otpada s gradilišta, rada rovokopača sa rukovaocem, sa specifikacijama strojeva koji su radove izvršili.

Posebno se naglašava kako je usluga utovara i odvoza materijala iz iskopa i otpada gradilišta u Vrsima, obračunat u svemu prema Dodatku (6) koji čini sastavni dio Ugovora o podizvođenju radova, a definiran je člankom 1. stavkom 1.2., pod stavka (v).

U prilog navedenih radova dostavlja se i opsežna foto dokumentacija koja najbolje pokazuje opis i prirodu izvršenih radova te Izjava stručnog osoblja koja opisuje navedenu situaciju a koju su potpisali Ivan Milas – šef mehanizacije te Josip Budimir – tehnički direktor oboje zaposlenici tuženika te Mario Šamija kao poslovođa radove deponija u M&B ŠAMIJA, obrt za građevinarstvo.

DOKAZ:

- Uvid u Račun br. 58/01/2 sa specifikacijom
- Cjenik mehanizacije
- Foto dokumentacija za Projekt NIN-PRIVLAKA-VRSI
- Izjava stručnog osoblja, Ivan Milas, Josip Budimir i Mario Šamija

- Saslušanje u svojstvu svjedoka Ivana Milasa, Josipa Budimira, Maria Šamije, čije adrese će se naknadno dostaviti, a na okolnost neispunjenja obveza tužitelja na projektu NPV i zbrinjavanja materijala sa gradilišta
- Saslušanje zakonskog zastupnika tuženika

Kao dokaz navedenoga svjedoče i specifikacije izdane od društva ČISTOĆA d.o.o., Zadar na čiji trajni deponij je materijal zbrinuo, a iz kojih specifikacija je vidljivo da su predmetni kamioni dovozili otpada i da se na taj način materijal zbrinuo.

S tim u vezi, Račun broj: 60/01/2 na iznos od 3.978,13 EUR odnosio se na troškove prefakturiranja usluga odlaganja otpada u odnosu na predmetni privremeni deponij.

DOKAZ:
- Uvid u Račun br. 60/01/2 sa specifikacijom
- Specifikacije društva ČISTOĆA d.o.o., Zadar
- Po potrebi vještačenje po vještaku građevinske struke na okolnosti svih neuredno izvršenih radova tužitelja na projektu NPV

IV.1.b. Čišćenje i sanacija cjevovoda

Nadalje, tužitelj nije uredno izvršio predmetne radove zbog čega je tuženik bio primoran izvršiti radove otklanjanja nedostataka u vidu strojnog i ručnog čišćenje cjevovoda, parcijalne sanacije cjevovoda, sanacije okana.

Preciznije, obveza tužitelja kao podizvođača na projektu je bila izgradnja kanalizacijske mreže. Nakon izgradnje gravitacijskih sustava odvodnje, u ovom slučaju cjevovoda izgrađenih na projektu NIN-PRIVLAKA-VRSI gdje je kao Podizvođač radova bio tužitelj, neophodno je bilo izvršiti ispitivanje strukturalne stabilnosti cjevovoda i ispitivanje vodonepropusnosti cjevovoda sukladno normama i važećim pravilnicima.

Ispitivanje strukturalne stabilnosti cjevovoda se dokazuje inspekcijskim snimanjem cjevovoda CCTV kamerom, a sukladno normi HRN EN 13508-1, a ispitivanje vodonepropusnosti gravitacijskih sustava odvodnje (cjevovoda i pripadajućih okana) sukladno normi HRN EN 1610. Navedena ispitivanja vrši Akreditiran laboratorij koji ima osposobljeno osoblje za provedbu ispitivanja.

Sukladno normi HRN EN 13508-1 ispitivanje strukturalne stabilnosti cjevovoda vrši se na čistom cjevovodu (očišćenom od taloga i skorenih naslaga koji se mogu nastati u fazi montaže cjevovoda, te ostatka viška nasipnog materijala u cijevima) u svrhu evidentiranja što točnijeg stvarnog stanja unutar cjevovoda. Prije ispitivanja

važno je osigurati pristup inspekcijskom vozilu dužinom trase odvodnog kanala (prohodnost trase), osigurati pristup svakom oknu na trasi cjevovoda, te očistiti okna od bilo kave vrste materijala. Materijal iz okana izvlači ručno, dok je za zaostali materijal i onečišćenja iz cjevovoda neophodno izvršiti specijalističko visokotlačno strojno čišćenje upotrebom kombiniranog vozila (Hydrocleaner) opremljenog Canal-jet sustavom.

Po završetku pripremnih radnji može se pristupiti ispitivanju strukturalne stabilnosti i vodonepropusnosti cjevovoda. Prije početka ispitivanja obavljenim pregledom na terenu utvrđeno je da neophodne predradnje na projektu NIN-PRIVLAKA-VRSI nisu odrađene od strane tužitelja odnosno da kanalizacijska okna nisu očišćena.

Tijekom snimanja CCTV inspekcijom utvrđuju se defekti na cjevovodu koji se ogledaju u pojavi puknuća (lokalnim ili uzdužnim) na cijevima, te pomaknutim spojevima. Uočene defekte je neophodno sanirati, te ponoviti snimanje sanirane dionice i ispitivanje vodonepropusnosti. Sanacija nedostataka je moguća ponovnim iskopom (gdje je to neophodno) ili metodom parcijalne sanacije bez iskopa ugradnjom tzv. stenta od staklom ojačanog platna natopljenog dvokomponentnom silikatnom smolom uz pomoć odgovarajućih pneumatskih valjaka.

Na projektu NIN-PRIVLAKA-VRSI vršena su sva Ugovorom predviđena ispitivanja i uočeni su brojni nedostaci na cjevovodima, uključujući i cjevovode gdje je radove izvodio tužitelj a koji nedostaci se ogledaju u sljedećem:

- Razmak na međusobnim spojevima cijevi
- Puknuće cijevi uslijed zatrpavanja ispod i oko cijevi neadekvatnim materijalom
- Puknuće okna uslijed neadekvatne montaže

Predmetni nedostaci na cjevovodu nastali su kao posljedica neadekvatne montaže cijevi, uslijed zatrpavanja ispod i oko cijevi ili okna neadekvatnim amterijalom, nepravilno montirane rasteretne ploče iznad kanalizacijskog okna, a sve od strane tužitelja.

Također treba reći kako je neophodno bilo ponoviti više puta (osiguranje pristupa oknima, čišćenje okana, ponovnog ispiranja dionice) u svrhu sanacije i ponovnog ispitivanja te je u svrhu sanacije metodom bez iskopa bila angažirana specijalistička firma uz asistenciju radne snage i mehanizacije tuženika gdje je to bilo potrebno.

Radove pripreme za ispitivanja (čišćenje okana i ispiranje cjevovoda i okana), ispitivanja i sanacije na Aglomeraciji NIN-PRIVLAKA-VRSI, odnosno pripreme za ispitivanja je kao inženjer kontrole kvalitete pratio Nenad Marković čija posebna izjava o navedenome se i dostavlja u prilogu.

Slijedom navedenoga, tuženik je opisane radove morao izvršiti samostalno i o svom trošku u vidu otklanjanja nedostataka na radovima koje je izveo tužitelj, a zbog čega su naposljetku i izdani Račun broj. 61/01/2 i Račun br. 63/01/2. U prilogu se također dostavlja i tablični prikaz dionica sa opisom i količinom izvedenih radova.

DOKAZ:

- Uvid u Račun br. 61/01/2 sa specifikacijom
- Uvid u Račun br. 63/01/2 sa specifikacijom
- Izjava o kontroli kvalitete izvedenih radova sa tablični prikazom dionica i količina izvedenih radova od inženjera osiguranja i kontrole kvalitete Nenada Markovića
- Saslušanje Nenada Markovića čiju adresu će se naknadno dostaviti a na okolnost neuredno izvršenih radova tužitelja na projektu NPV te s tim u vezi čišćenja i sanacija cjevovoda
- Po potrebi vještačenje po vještaku građevinske struke na okolnosti svih neuredno izvršenih radova tužitelja na projektu NPV

Pri tome je potrebno posebno istaknuti članak 8.4. Ugovora o podizvođenju radova u kojem je navedeno:

„U slučaju da Podizvođač nije odradio ispitivanja uopće ili na vrijeme, troškovi plaćeni od strane Izvođača laboratoriju koja izvede ispitivanja koja su bila zahtijevana da se provedu od strane Podizvođača, Izvođač će obračunati Podizvođaču. Nadalje, u slučaju da dodatna ispitivanja pokažu da radovi nisu zadovoljili zahtijevani kvalitetu, Podizvođač će snositi troškove koji proiziđu iz dodatno potrebnih ispitivanja i dokazivanja. U tom slučaju, Izvođač ima pravo odbiti/naplatiti bez obveze da dostavi poseban odštetni zahtjev protiv Podizvođača, dospjeli iznos Podizvođaču u okviru ovog Ugovora, za vrijednost koja predstavlja stvarne troškove uvećane za 10% (administrativni troškovi). Ukoliko ovaj odbitak nije moguće sprovesti, isti će se nadoknaditi aktivacijom bio kojeg sredstva osiguranja koje je Podizvođač dostavio Izvođaču ili na drugi način u okviru zakonskih procedura.“

Iz citirane odredbe nedvojbeno proizlazi ovlaštenje tuženika da zbog nekvalitetno izvršenih radova od strane tužitelja, trošak dodatnih čišćenja, ispiranja i ispitivanja može potraživati od tuženika bez posebnog odštetnog zahtjeva.

Slijedom navedenoga, još jednom se ističe kako tužitelj nije uredno izvršio ugovorne obveze za izvođenje radova na Projektu NIN-PRIVLAKA-VRSI zbog čega

je tuženik zbog otklanjanja nedostataka i saniranja štete morao radove izvršiti samostalno.

Pri tome se posebno naglašava kako je navedene radove otklanjanja tuženik bio primoran izvesti zbog prava i obveza iz glavnog Ugovora obzirom je u suprotnome zbog nedostataka na radovima Glavni Naručitelj mogao aktivirati i naplatiti sredstva osiguranja od tuženika kao i izjaviti raskid Glavnog Ugovora zbog napuštanja radova, slijedom čega su sva postupanja tuženika bila usmjerena prema tome da se sanira postojeća šteta te spriječi nastanak daljnje štete većih razmjera koja je neposredno prijetila.

Osim toga, u točki 4.8. Ugovora o podizvođenju radova navedeno je kako će Izvođač imati pravo na naknadu svih šteta od Podizvođača koje se mogu stvoriti kao posljedica događaja opisanih u ovome paragrafu, **bez bilo kakvih ranijih obavijesti dostavljenih Podizvođaču**, a što uključuje i naknadu štete zbog toga što podizvođač nije izvršio radove sukladno predviđenoj dinamici.

DOKAZ:

- Uvid u Ugovor o podizvođenju radova, dijela radova u okviru PROJEKTA IZGRADNJE KANALIZACIJSKE MREŽE, C.S., PODMORSKOG ISPUSTA I SANACIJU VODOVODNE MREŽE

Dodatno u pogledu Projekta NIN, PRIVLAKA, VRSI treba reći kako nisu točni navodi tužitelja da je sve radove dovršio u mjesecu lipnju 2024. godine već je tužitelj tada svojevoljno napustio radove, što je velika razlika, svjestan da nije izvršio sve radove kao i da na izvedenim radovima ima nedostataka koje je onda trebao dovršiti tuženik kao i otkloniti nedostatke na radovima koji su neuredno i nepotpuno bili izvedeni od strane tužitelja na projektu.

Jednako tako, nisu točni navodi kako je izvršena primopredaja predmetnih radova glavnom naručitelju i investitoru, a čak i da je i da nedostaci ne budu utvrđeni to će biti isključivo zbog postupanja tuženika koji je naknadno izvršio radove koje nije izvršio tužitelj te je otklonio nedostatke na radovima tužitelja.

IV.2. PROJEKT SINJ

Nadalje, između tuženika kao izvođača i tužitelja kao podizvođača sklopljen je Ugovor o podizvođenju predmet kojeg je izvođenje dijela radova u okviru PROJEKTA POBOLJŠANJA VODNO-KOMUNALNE INFRASTRUKTURE AGLOMERACIJE SINJ – Radovi na vodoopskrbnom sustavu, sustavu odvodnje i rekonstrukcije državne ceste kroz naselje Brnaze – Grupa 1, s ugovornom klauzulom ¨back to back¨ odnosno principom potpunog usvajanja odnosno važnosti Glavnog Ugovora u izvođenju ugovornih obveza.

DOKAZ:

- Ugovor o podizvođenju radova, dijela radova u okviru PROJEKTA POBOLJŠANJA VODNO-KOMUNALNE INFRASTRUKTURE AGLOMERACIJE SINJ – Radovi na vodoopskrbnom sustavu, sustavu odvodnje i rekonstrukcije državne ceste kroz naselje Brnaze – Grupa 1
- Dokumentacija o nabavi, Knjiga 2, evidencijski broj nabave: 01/2020

Posebno se naglašava kako tužitelj temeljem navedenog Ugovora nije predao tuženiku potrebna sredstva osiguranja u vidu zadužnica, iako je to bila njegova obveza sukladno članku 10.1., te je između stranaka postignut dogovor da je tuženik ovlašten koristiti zadužnice inicijalno izdane za PROJEKT NIN, PRIVLAKA, VRSI kao sredstvo osiguranja za dobro izvršenje Ugovora i za PROJEKT SINJ.

DOKAZ:

- Saslušanje zakonskog zastupnika tuženika

Nastavno na navedeno, tužitelj nije niti na PROJEKTU SINJ uredno ispunio i izvršavao svoje ugovorne obveze iz Ugovora o podizvođenju radova zbog čega je tuženik morao samostalno poduzimati radnje kako bi sanirao nastalu štetu i spriječio nastanak daljnje štete na projektu.

IV.2.a. Otklanjanje nedostataka na radovima

Preciznije govoreći, tužitelj je na Projektu SINJ zaključno sa 30. rujna 2023. godine izveo dio Ugovorom predviđenih radova u iznosu od 760.244,34 EUR bez PDV-a, nakon čega je napustio predmetno gradilište te nije uredno ispunio ugovorne obveze zbog čega je tuženik morao pristupit otklanjanju nedostataka na radovima.

U trenutku kada je tužitelj napustio predmetno gradilište, na većinskom dijelu prometnica na kojima su izvedeni radovi ugradnje cjevovoda nisu izvedeni završni radovi asfaltiranja. Iako bi svaki dio izvedenih radova treba biti u stanju kakvo se traži Ugovorom do trenutka vraćanja prometnih površina u prvobitno stanje, odnosno do izdavanja Potvrde o preuzimanju, tužitelj je zbog drugih ugovorenih radova (zračna luka Zadar, gradilište u Rijeci) trajno napustio gradilište, te je tuženik preuzeo obvezu otklanjanja eventualnih nedostataka na trošak tužitelja.

Primjerice jedna od ugovornih obveza tužitelja kao podizvođača detaljno je specificirana i troškovničkom stavkom kako slijedi:

"*Održavanje gornje površine rova*

Sav rad i materijal potreban za održavanje gornje površine rova nakon izvedenih zemljanih radova (iskopa i zatrpavanja rova) do početka izvođenja asfalterskih radova. Budući je zatrpani rov za debljinu završnih slojeva niži od okolnog područja, izvođač je dužan prema lokalnim prilikama, elaboratu regulacije prometa i zahtjevima stanara održavati predmetni rov prohodan za sva vozila i pješake. U stavku treba uključiti i eventualno zasipavanje rova do vrha i uklanjanje gornjeg sloja prije izvedbe završnih slojeva uz zadovoljenje zbijenosti gornjeg nosivog sloja. U stavku uključiti i eventualno polijevanje vodom rova i ceste s ciljem smanjenja prašine za vrijeme izvođenja radova.

Obračun po m2 površine za sanaciju."

Također se ističe kako je izvedbu predmetnih radova tužitelj situirao putem privremenih situacija, iako ih na većinskom dijelu radova nije izveli u skladu sa Ugovorom. Neizvedeni dio radova specificiran navedenom stavkom Ugovora, a koji se izvodi neposredno prije izvedbe asfalterskih radova, izveo je tuženik o svom trošku u svrhu izvedbe radova u skladu sa Ugovorom.

Na sve opisane okolnosti i nedostatke izvedenih radova dostavlja se izjava stručne osobe Damira Budimira kao glavnog inženjera gradilišta na Projektu SINJ a osim toga se i dostavlja opsežna foto dokumentacija koja najbolje opisuje otklanjanje nedostataka na radovima.

Sumirajući još jednom sve navedeno, tužitelj nije uredno ispunio ugovorne obveze zbog čega je tuženik morao pristupit otklanjanju nedostataka na radovima te izvršiti radove i usluge koji su navedeni u specifikaciji računa br. 59/01/2 koji je izdan na ukupan iznos od 90.861,24 EUR.

DOKAZ:

- Uvid u Račun br. 59/01/2 sa specifikacijom
- Izjava stručne osobe Damira Budimira kao glavnog inženjera gradilišta na Projektu SINJ
- Saslušanje u svojstvu svjedoka Damira Budimira, čija adrese će se naknadno dostaviti, a na okolnost neispunjenja obveza tužitelja te otklanjanju nedostataka radova na projektu SINJ
- Foto dokumentacija za Projekt SINJ
- Po potrebi vještačenje po vještaku građevinske struke na okolnosti svih neuredno izvršenih radova tužitelja na projektu SINJ

IV.2.b. Čišćenje i sanacija cjevovoda

Jednako kao i na PROJEKTU NIN-PRIVLAKA-VRSI i na PROJEKTU SINJ bilo je potrebno izvršiti ispiranje cjevovoda u vidu otklanjanja nedostataka na radovima izvršenima od strane tužitelja.

Ovdje se neće ponovno iznositi procedura i opis postupaka koji su već ranije u bitnome navedeni u točki IV.1.b. ovog podneska te se na navedene okolnosti predlaže uvidu u Izjavu inženjera kontrole kvalitete Nenada Markovića

DOKAZ:

- Uvid u Izjavu o kontroli kvalitete izvedenih radova sa tablični prikazom dionica i količina izvedenih radova od inženjera osiguranja i kontrole kvalitete Nenada Markovića
- Saslušanje Nenada Markovića čiju adresu će se naknadno dostaviti a na okolnost neuredno izvršenih radova tužitelja na projektu SINJ te s tim u vezi čišćenja i sanacija cjevovoda

Posebno se ističe kako je i u ovom Ugovoru o podizvođenju radova u članku 8.4. sadržano ovlaštenje tuženika da zbog nekvalitetno izvršenih radova od strane tužitelja, trošak dodatnih čišćenja, ispiranja i ispitivanja može potraživati od tužitelja **bez posebnog odštetnog zahtjeva.**

Za navedene radove tuženik je izdao tužitelju Račun br. 62/01/2 na iznos od 13.929,44 EUR (uključujući PDV) pri čemu su u specifikaciji detaljno navedene dionice i cijene cjevovoda na kojem su izvršeni radovi ispiranja.

DOKAZ:

- Uvid u Račun br. 62/01/2 sa specifikacijom

Slijedom navedenoga, još jednom se ističe kako tužitelj nije uredno izvršio ugovorne obveze za izvođenje radova na Projektu SINJ zbog čega je otuženik zbog otklanjanja nedostataka i saniranja štete morao radove izvršiti samostalno te je opravdano troškove navedenih radova naplatio od strane tužitelja.

Pri tome se posebno ukazuje na odredbu članka 10.5. Ugovora o podizvođenju u kojoj je sadržano ovlaštenje tuženika da može podnijeti sredstva osiguranja za dobro izvršenje Ugovora (zadužnice koje su dogovorom stranaka korištene iz Projekta NIN-PRIVLAKA-VRSI) za bilo koju tražbinu koja može proizaći iz ugovora i/ili naknadu štete i/ili naknadu stečenog bez osnove, kao i na odredbu članka 12.4. koja navodi ovlaštenje tuženika za naplatu pune naknade štete koja proizlazi iz zakašnjenja tužitelja iz sredstava osiguranja.

Sve navedene postupke i radnje tužitelja potrebno je sagledati i u kontekstu Glavnog Ugovora te njegovog odnosa prema Glavnom naručitelju obzirom je tuženik radove otklanjanja nedostataka bio primoran izvesti jer bi u suprotnome Glavni Naručitelj sasvim izgledno aktivirao i naplatio sredstva osiguranja od tuženika kao i

izjavio raskid Glavnog Ugovora zbog napuštanja radova, slijedom čega su sva postupanja tuženika bila usmjerena prema tome da se sanira postojeća šteta te spriječi nastanak daljnje štete većih razmjera koja je neposredno prijetila.

IV.3. MANIPULATIVNI TROŠKOVI ZA PROJEKTE NIN-PRIVLAKA-VRSI I PROJEKT SINJ

Tuženik je izdao tužitelju i Račun br. 64/01/2 na iznos od 26.374,47 EUR uvećano za PDV što ukupno iznosi 32.927,51 EUR.

Navedeni račun odnosi se na indirektne manipulativne troškove (administrativne troškove) kao 10% vrijednosti stvarnih troškova koje je tuženik izveo u otklanjanju nedostataka na radovima izvršenima od strane tužitelja kao i izvršenje radova koje tužitelj uopće nije izvršio iako je to bila njegova ugovorna obveza.

Pri tome treba reći kako se u ovoj vrsti Ugovora na PROJEKTU NIN-PRIVLAKA-VRSI i PROJEKTU SINJ postotak indirektnih manipulativnih troškova uobičajeno kreće između 17% i 19% od stvarnih troškova u izvođenju.

Međutim, uzimajući u obzir razlike između Glavnog Ugovora i Ugovora o podizvođenju sklopljenih između stranaka, tuženik nije primijenio uobičajene postotke već se odlučio na postotak od 10%.

Pri tome je posebno za naglasiti kako je ranije citiranim odredbama članka 8.4. Ugovora o podizvođenju za Projekt NIN-PRIVLAKA-VRSI i Projekt SINJ izričito previđena stavka administrativnih troškova kao uvećanje za stvarne troškove radova za 10%.

Dakle, iz navedenoga proizlazi kako je za dio radova predviđen postotak manipulativnih troškova u iznosu 10% stvarnih troškova a u praksi nije uobičajeno da se u jednom Ugovoru koriste različiti postoci obračuna manipulativnih troškova a zbog čega se naposljetku tuženik odlučio za navedeni postotak iako kao što je već navedeno taj postotak je na projektima značajno veći.

Radi boljeg uvida, tuženik u prilogu dostavlja tablični prikaz sa specifikacijama i obračunom indirektnih troškova iz koje tablice nedvojbeno proizlazi da se radi o realnom obračunu i postotku za rekapitulaciju indirektnih manipulativnih troškova u odnosu na direktne troškove za radove otklanjanja nedostataka kako je sve ranije navedeno.

DOKAZ:

- Uvid u Račun br. 64/01/2 sa specifikacijom
- Tablični prikaz indirektnih troškova

- Po potrebi vještačenje po vještaku građevinske struke na okolnosti manipulativnih troškova

Posebno se osporavaju navodi tužitelja kako manipulativni troškovi nebi bili osigurani zadužnicama kao sredstvima osiguranja obzirom iz ranije citiranih stipulacija Ugovora jasno proizlazi kako iste služe za osiguranje **bilo koje tražbine** koja može proizaći iz ugovora i/ili naknadu štete i/ili naknadu stečenog bez osnove, slijedom čega nema nikakve dvoje da je tuženik ovlašten i navedene troškove potraživati predmetnim zadužnicama.

IV.4. ZAKLJUČNO U POGLEDU POSTOJANJA TRAŽBINE

Rezimirajući sve navedeno u točkama IV.1.-3, nedvojbeno se može zaključiti kako tuženik ima tražbine prema tužitelju koje proizlaze iz Projekta NIN-PRIVLAKA-VRSI i Projekta SINJ te su upravo radi naplate navedenih tražbina 25. ožujka 2025. godine podneseni Zahtjevi za naplatu temeljen bjanko zadužnice broj: OV-3647/2019 za iznos od 51.208,99 EUR, bjanko zadužnice od 09. rujna 2019. godine broj: OV-3646/2019, za iznos od 132.722,81 EUR, bjanko zadužnice od 09. rujna 2019. godine broj: OV-3648/2019, podnesenom za iznos od 132.722,81 EUR.

Suprotno navodima tužitelja tražbine tuženika evidentno postoje te se iste temelje na Ugovorima o podizvođenju radova kako je ranije opisano pri čemu treba reći kako se radi o tražbinama koje imaju egzistencijalni realitet te sva ostala obilježja potrebna za naplatu putem predmetnih zadužnica.

Slijedom svega navedenoga, u cijelosti su neutemeljeni tužbeni navodi i tužbeni zahtjevi kojim tužitelj pogrešno nastoji prikazati kako tražbina tuženika ne postoji, stoga u ovoj pravnoj stvari nije niti osnovan opozicijski razlog za nedopuštenost zapljene i prijenosa sredstava.

V. ZAKLJUČAK

Sumirajući sve izneseno u o ovom odgovoru na tužbu tuženik još jednom ističe kako su navodi iz historijata tužbe u cijelosti činjenično i pravno neutemeljeni pri čemu se radi o nizu pravnih konstrukcija i makinacija koje nemaju uporište u stvarnom stanju i poslovnom odnosu između stranaka.

Konačno, predlaže se naslovljenom sudu da po provedenoj i zaključenoj glavnoj raspravi odbije tužbu i tužbeni zahtjev uz obvezu tužitelja naknaditi tuženiku prouzročeni trošak parničnog postupka zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od presuđenja pa do isplate.

****

VI. OČITOVANJE NA PRIJEDLOG ZA ODREĐIVANJE PRIVREMENE MJERE

VI.1. Procesno pravni nedostatak prijedloga za određivanje privremene mjere

Nadalje, tužitelj je kao predlagatelj osiguranja uz tužbu pozivom na odredbu članka 346. stavka 1. OZ-a predao prijedlog određivanje privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine a to zabrane FINA-i i poslovnim bankama da vrše pljenidbu i prijenos novčanih sredstava temeljem Zahtjeva za naplatu sa poslovnih računa predlagatelja osiguranja a u korist protivnika osiguranja.

Odmah treba reći da je navedeni Prijedlog u cijelosti neutemeljen i bespredmetan. Predlagatelj osiguranja predlaže donošenje privremene mjere radi osiguranje nenovčane tražbine pri čemu nije razvidno koja bi to uopće bila njegova nenovčana tražbina no istovremeno treba reći da on nema tražbinu kako novčanu tako i nenovčanu.

Naime, u konkretnom slučaju predlagatelj osiguranja kao tužitelj postavlja tužbeni zahtjev za utvrđenje nedopuštenim ovrhe odnosno pljenidbe i prijenosa sredstava s računa predlagatelja osiguranja temeljem Zahtjeva za naplatu koje je protivnik osiguranja protiv njega podnio na temelju zadužnica, slijedom čega se radi o tzv. deklaratornoj procesnoj tužbi.

S tim u vezi, predlagatelj osiguranja nije postavio kondemnatorni tužbeni zahtjev, nego deklaratorni tužbeni zahtjev pa ne postoji tražbina predlagatelja osiguranja prema protivniku osiguranja u smislu članka 2. stavka 1. točke 1. OZ-a *(„1. izraz »tražbina« označava pravo na neko davanje, činjenje, nečinjenje ili trpljenje“),* odnosno pravo na neko davanje, činjenje, nečinjenje ili trpljenje, a koja bi se tražbina do pravomoćnog okončanja ovog parničnog postupka mogla osigurati institutom privremene mjere.

Predlagatelj osiguranja niti ne može postaviti kondemnatorni tužbeni zahtjev obzirom nema tražbinu prema protivniku osiguranja već bi tražbinu mogao imati tek u slučaju ishođenja pravomoćne odluke o proglašenju ovrhe nedopuštenom te s tim u vezi obustavom ovrhe i postavljanjem protuovrhe ili posebne tužbe, kada bi tek mogao postavljati kondemnatorni tužbeni zahtjev.

Navedeno stajalište bez ikakve dvojbe čvrsto zauzima i r sudska praksa na koje okolnosti se dostavlja recentna Odluka Županijskog suda u Slavonskom brodu, posl. broj: Gž-1312/2021 od 02. listopada 2023. godine.

DOKAZ:

- Odluka Županijskog suda u Slavonskom brodu, posl. broj: Gž-1312/2021 od 02. listopada 2023. godine.

Dakle, tražbina predlagatelja osiguranja kao tužitelja kod parničnog postupka radi proglašenja ovrhe nedopuštenom ne postoji, jer se tu isključivo radi o procesnim pravnim sredstvima – prijedlogu i tužbi radi proglašenja ovrhe nedopuštenom.

Svrha i cilj koju neosnovano predlagatelj osiguranja želi postići privremenom mjerom u parnici radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, se u ovom slučaju ostvaruje prijedlogom ovršnom sudu za donošenje rješenja kojim će naložiti Agenciji da odgodi izdavanje naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava iz članka 210. stavka 1. OZ-a, na koji prijedlog se, prema stavku 2. istog članka, na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 65. OZ-a o odgodi ovrhe.

Upravo je navedeni prijedlog radi odgode prijenosa novčanih sredstava, predlagatelj osiguranja kao ovršenik i postavio u ovršnom postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Makarskoj, Stalna služba u Imotskom, posl. broj: Ovr-108/2025.

Navedeni prijedlog za odgodu prijenosa zaplijenjenih novčanih sredstava odbijen je rješenjem suda od 02. svibnja 2025. godine, pri čemu je ovršni sud u bitnome naveo kako nije ispunjen uvjet koji se odnosi nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu budući da ovršenik nije dokazao na razini vjerojatnosti da bi mu provedbom izravne naplate nastala nenadoknadiva ili teško nadoknadiva šteta.

DOKAZ:

- Uvid u rješenje Općinskog suda u Makarskoj, Stalna služba u Imotskom, posl. broj: Ovr-108/2025 od 02. svibnja 2025. godine

Slijedom navedenoga, predlagatelj osiguranja kao tužitelj u ovom postupku postavlja deklaratorni procesni tužbeni zahtjev radi proglašenje ovrhe nedopuštenom te nema tražbinu za koju bi mogao koristiti institut privremene mjere sukladno odredbama OZ-a dok je ujedno o takvom prijedlogu već odlučeno u ovršnom postupku Općinskog suda u Makarskoj, Stalna služba u Imotskom, kao prijedlogu za odgodu prijenosa zaplijenjenih sredstava.

VI.2. Materijalno pravni nedostatak prijedloga za određivanje privremene mjere

Nadalje, iako iz prethodne točke VI.1. ovog podneska nedvojbeno proizlazi kako je Prijedlog za određivanje privremene mjere u cijelosti neosnovan sa procesno pravnog aspekta, tuženik će dalje navesti da nisu ispunjene niti materijalno pravne pretpostavke za određivanje privremene mjere.

Naime, predlagatelj osiguranja predložio je određivanje privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine pozivom na odredbu članka 346. stavka 1. OZ-a, pri čemu je za određivanje takve mjere potrebno kumulativno ispunjene sljedećih pretpostavki:

1. Predlagatelj osiguranja mora učiniti vjerojatnim postojanje tražbine;
2. Predlagatelj osiguranja mora učiniti vjerojatnom opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine, osobito time što bi promijenio postojeće stanje stvari, ili učiniti vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti.

VI.2.a. U odnosu na pretpostavku postojanja tražbine protivnik osiguranja se ranije u točki VI.1. ovog podneska detaljno očitovao i elaborirao razloge i činjenice iz kojih evidentno proizlazi da predlagatelj osiguranja nema tražbinu.

Dakle nije ispunjen uvjet za određivanje privremene mjere iz članka 346. stavka 1. OZ-a.

VI.2.b. Dalje protivnik osiguranja u Prijedlogu nastoji prikazati kako trpi teško nadoknadivu štetu budući da ima blokiran račun, zbog kojih razloga ne može ostvarivati sredstva nužna za redovito izvršavanje svakodnevnih obveza, kao i da bi neodređivanje privremene mjere značilo otvaranje stečajnog postupka i gašenje društva a ujedno problematizira što je protivnik osiguranja podružnica strane pravne osobe sa sjedištem u inozemstvu.

Međutim takvi navodi predlagatelja osiguranja su u cijelosti neutemeljeni.

Naime, prije svega treba reći da je Zahtjev za naplatu podnesen od strane protivnika osiguranja 25. ožujka 2025. godine, te je do dana sastava ovog podneska FINA po zahtjevima zaplijenila svega 49,24 EUR.

DOKAZ:

- Specifikacija izvršenja sa FINA-e na dan 23. srpnja 2025. godine

Dakle u trenutku podnošenja zahtjeva za naplatu predlagatelj osiguranja je na poslovnim računima imao svega 49,24 EUR te u sada u vremenskom razdoblju od 4 mjeseca nije imao nikakvih novčanih priljeva na poslovnim računima.

Iz navedenoga i običan laik može zaključiti kako su financijski problemi društva predlagatelja osiguranja puno dublji te da uzrok problema u likvidnosti i solventnosti nije protivnik osiguranja i zahtjevi za naplatu podneseni temeljem predmetnih zadužnica.

Dodatno u pogledu navedenoga, predlagatelj osiguranja, jednako kao što je to pokušao i ovršnom postupku, nastoji privremenom mjerom ishoditi ne samo zabranu (odgodu) prijenosa zaplijenjenih novčanih sredstava već i zabranu same zaplijene novčanih sredstava, na što nije ovlašten niti je takva privremena mjera predviđena Ovršnim zakonom obzirom bi ista bila protivna svim elementarnim pravnim pravilima te bi praktički dovela vjerovnika u izrazito nepovoljan položaj.

S tim u vezi, privremenom mjerom može se tražiti zabrana odnosno odgoda prijenosa već zaplijenjenih sredstava slijedom čega bi bez obzira na odluku o privremenoj mjeri sredstva u svakom slučaju bila zaplijenjena (koliko je to moguće) sa poslovnih računa predlagatelja osiguranja što onda ne bi imalo posljedice na deblokadu računa i izbjegavanje stečajnog postupka.

Predlagatelj osiguranja navodi i da ima razna mjesečna novčana dugovanja na ime rata kredita, leasinga i slično te nastoji prikazati kako će zbog blokade računa doći do nemogućnosti plaćanja tih obveza a samim time i raskida ugovora što da bi predstavljalo ogroman financijski teret za društvo predlagatelja osiguranja, kojemu da bi tako prijetio financijski krah, odnosno otvaranje stečajnog postupka itd.

Pri tome, još jednom se navodi kako bi se privremenom mjerom eventualno mogla tražiti zabrana prijenosa zaplijenjenih novčanih sredstava ali ne i apsolutna zabrana pljenidbe te s tim u vezi vraćanje nazad na račun predlagatelja osiguranja slijedom čega je jasno da zabrana prijenosa ne bi utjecala na likvidnost poslovanja društva, kao i na financijsku sposobnost podmirenja redovnih obveza, obzirom će navedena sredstva svakako biti zaplijenjena na poseban račun FINA-e.

VI.2.c. Nadalje, u pogledu navoda kako je protivnik osiguranja podružnica strane pravne osobe, sa sjedištem u stranoj državi (Njemačka) pa da bi time došlo do otežane naplate tražbine predlagatelja osiguranja prema njemu u slučaju uspjeha u sporu u vezi ove pravne stvari ističe se kako je i navedeni razlog neutemeljen te ne predstavlja okolnost otežanog ostvarenja tražbine ili nastanak nenadoknadive štete.

Naime, protivnik osiguranja je renomirano društvo koje uspješno posluje dugi niz godina na području Republike Hrvatske pri čemu ostvaruje zavidne financijske i poslovne rezultate.

Pri tome je potrebno posebno uzeti u obzir kako protivnik osiguranja nije klasično strano trgovačko društvo sa sjedištem u inozemstvu već se radi o društvu koje u Republici Hrvatskoj posluje putem podružnice te na području Republike Hrvatske aktivno posluje i sudjeluje u cijelom nizu projekata i radova putem javne nabave financiranih javnim sredstvima RH i Europske unije slijedom čega se radi o obilježjima

koji ukazuju da se ne radi o klasičnom stranom trgovačkom društvu za koji bi se mogli isključivo vezati negativni elementi u pogledu naplate.

S tim u vezi, protivnik osiguranja prikazuje stalni rast poslovanja i prihoda te je tako ukupni prihod u 2021. godini iznosi 13.620.291,22 EUR, u 2022. godini 23.454.389,81 EUR, u 2023. godini 31.220.556,70 EUR., a u 2024. godini 27.111,000,00 EUR.

Osim toga, prema svim izvješćima i ocjenama izrađenima od ovlaštenih društava protivnik osiguranja je svrstavan u najviše kategorije bonitetne ocjene i kreditnih rejtinga pri čemu je rizik za poslovanje sa takvim subjektom minimalan.

Dodatno treba reći kako protivniku osiguranja nikada nisu bili blokirani bankovni računi i novčana sredstva što samo po sebi ukazuje na likvidnost i financijsku disciplinu u poslovanju protivnika osiguranja.

Na sve navedene okolnosti financijskih pokazatelja i solventnosti dostavlja se i kompletno financijsko izvješće renomiranog portala DUN & BRADSTREET FINANCE ANALYTICS.

DOKAZ:

- Financijsko izvješće renomiranog portala DUN & BRADSTREET FINANCE ANALYTICS

Također, protivnik osiguranja je izvođač i sudionik u cijelom nizu postupaka javne nabave u provođenju radova aglomeracije i drugih radova pri čemu trenutni iznosi takve javne nabave sukladno potpisanim ugovorima iznose preko nekoliko desetaka milijuna eura te obvezuju na izvođenje radova jako dug period.

Uzimajući u obzir sve navedeno protivnik osiguranja je renomirano, ugledno i solventno trgovačko društvo slijedom čega bi predlagatelj osiguranja čak i u slučaju da se zapljena i prijenos proglase nedopuštenim, svoje regresno potraživanje mogao naplatiti od protivnika osiguranja bez poteškoća dok istovremeno predlagatelj osiguranja s druge strane nije ponudio niti jedan valjani argument i dokaz koji ide u prilog tome da bi regresno potraživanje bilo onemogućeno.

U smislu navedenoga, neosnovano je svako pozivanje predlagatelja osiguranja na odredbu članka 344. stavak 3. OZ-a *(„Smatra se da opasnost iz stavka 1. ovoga članka postoji ako bi se tražbina imala ostvariti u inozemstvu.“)* obzirom bi se eventualno regresno potraživanje provodilo protiv protivnika osiguranja u Republici Hrvatskoj (ima parničnu i procesnu sposobnost!!!) a iz dostavljenog financijskog izvješća jasno proizlazi kako protivnik osiguranja posluje izuzetno uspješno te ima

izuzetno vrijedna sredstva, imovinu, pokretnine te nekretnine na kojima bi se namirenje moglo provesti.

Zaključno, protivnik osiguranja drži bitnim istaknuti kako bi određivanje predložene privremene mjere samo zato što se radi o podružnici stranog trgovačkog društva, bez analize poslovanja i financijskih pokazatelja predstavljalo eklatantan primjer diskriminatornog postupanja uz povredu temeljnih sloboda zajamčenih mjerodavnim pravom i pravnom stečevinom Europske unije.

Imajući u vidu navedeno nije ispunjen niti uvjet za određivanje privremene mjere iz članka 346. stavka 1., točke 1. i 2. OZ-a.

VI.3. Zaključak

Slijedom navedenoga, analizom točke VI.1. i VI.2. evidentno se može zaključiti kako prije svega nema procesno pravnog temelja za određivanje privremene mjere dok predlagatelj osiguranja nije niti dokazao materijalno pravne pretpostavke iz članka 346. stavka 1., točke 1. i 2. OZ-a za donošenje privremene mjere.

Konačno predlaže se odbiti prijedlog za određivanje privremene mjere te naložiti predlagatelju osiguranja da naknadi protivniku osiguranja prouzročeni trošak.

Za tuženika – protivnika osiguranja:

Boris Bulj
Digitally signed by Boris Bulj
Date: 2025.07.24 18:13:37 +02'00'

Prilozi:

- Rješenje Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. broj: Pž-4407/2024, od 20. prosinca 2024. godine
- Račun 58/01/2 od 31. prosinca 2024. godine
- Račun 59/01/2 od 31. prosinca 2024. godine
- Račun 60/01/2 od 31. prosinca 2024. godine
- Račun 61/01/2 od 31. prosinca 2024. godine
- Račun 62/01/2 od 31. prosinca 2024. godine
- Račun 63/01/2 od 31. prosinca 2024. godine
- Račun 64/01/2 od 31. prosinca 2024. godine
- Ugovor o podizvođenju radova, dijela radova u okviru PROJEKTA IZGRADNJE KANALIZACIJSKE MREŽE, C.S., PODMORSKOG ISPUSTA I SANACIJU VODOVODNE MREŽE
- Dokumentacija o nabavi, Knjiga 2, evidencijski broj nabave: 09/2018
- Cjenik mehanizacije
- Foto dokumentacija za Projekt NIN-PRIVLAKA-VRSI
- Izjava stručnog osoblja, Ivan Milas, Josip Budimir i Mario Šamija

- Specifikacije društva ČISTOĆA d.o.o., Zadar
- Izjava o kontroli kvalitete izvedenih radova sa tablični prikazom dionica i količina izvedenih radova od inženjera osiguranja i kontrole kvalitete Nenada Markovića
- Ugovor o podizvođenju radova, dijela radova u okviru PROJEKTA POBOLJŠANJA VODNO-KOMUNALNE INFRASTRUKTURE AGLOMERACIJE SINJ – Radovi na vodoopskrbnom sustavu, sustavu odvodnje i rekonstrukcije državne ceste kroz naselje Brnaze – Grupa 1
- Dokumentacija o nabavi, Knjiga 2, evidencijski broj nabave: 01/2020
- Foto dokumentacija za Projekt SINJ
- Izjava stručne osobe Damira Budimira kao glavnog inženjera gradilišta na Projektu SINJ
- Tablični prikaz indirektnih troškova
- Odluka Županijskog suda u Slavonskom brodu, posl. broj: Gž-1312/2021 od 02. listopada 2023. godine.
- Specifikacija izvršenja sa FINA-e na dan 23. srpnja 2025. godine
- Financijsko izvješće renomiranog portala DUN & BRADSTREET FINANCE ANALYTICS

Popis troška

Sastav odgovora na tužbu	4.788,00 EUR
Sastav odgovora na prijedlog za osiguranje	4.788,00 EUR
PDV 25%	2.394,00 EUR
UKUPNO	**11.970,00 EUR**